

Donderdag 14 november 1918 – ochtendeditie

Duitse soldaten door Limburg?

Volgens het bureau Vaz Dias te Amsterdam zou de kwestie van de doortocht van 25.00 Duitse soldaten door Limburg geregeld zijn. De geassocieerden maken daartegen geen bezwaar. De soldaten zullen worden ontwapend en kunnen naar hun vaderland terugkeren.

Antwerpen.

Men seinde ons gisteren uit Roosendaal:

Antwerpen was inderdaad vandaag voor het eerst bereikbaar en we hebben er zonder moeite zonder pas de dag kunnen doorbrengen. Toen we vanochtend in Essen kwamen, waren de vlaggen er allemaal weer weg op bevel van de Duitse bezetting, die aldus voor het laatst haar macht deed gelden, en een uur gaans achter Essen aan de draadversperring scheen die macht aanvankelijk nog grimmig genoeg om ons de doortocht onmogelijk te maken. Een grote drom Belgen stond er voor het ijzeren hek te wachten, teleurgesteld, dat ze ook heden nog niet voorbij konden. Op onze vraag toonde de Duitse wacht zich wel bereid om de elektrische stroom uit te schakelen voor grof geld. Toen wij echter de commandant lieten roepen en enkele vriendelijke woorden met hem hadden gewisseld, haalde hij de sleutel tevoorschijn en de grote poort ging voor ons alleen open. Groot was de verbazing in het land daarachter bij de bevolking, toen ze ons kalm naar Antwerpen zagen fietsen en 100 maal moest we antwoorden op de gespannen vraag: is de grens al open?

In Maria-ter-Heide hoorden wij van de opgewonden mensen, hoe 's nachts al duizenden soldaten in de richting van Turnhout waren doorgetrokken, en blij begroetten ze ons als de eerste Nederlanders. We pakten hier de elektrische tram naar Antwerpen. Door Merksem

komend, zagen we een groot aantal huizen met gebroken vensters. Een half uur tevoren had er een ontploffing van dynamiet plaats gehad, een ongeluk bij het te water gooien van munitie, dat een vijftiental burgers het leven kostte.

Antwerpen bleek nog propvol soldaten, onder wie zeer veel van de marine, nagenoeg alle met rode kokardes versierd. Alle militaire auto's, vrachtwagens en karretjes reden met rode vlaggen en de weinige officieren, die zich lieten zien, werden door de soldaten volkomen genegeerd.

In het paleis van justitie zetelde de soldatenraad en van daaruit was het een zeer druk komen en gaan. Alles stond in het teken van het vertrek. Overal wagens met koffers en kisten, telkens troepen soldaten met pak en zak te voet de stad uittrekkend en alles rood, ook de vele magere paarden met rode linten versierd. De enige Duitse vlag, die we zagen, waaide nog hoog van de Lieve Vrouwentoren. Maar jullie hadden hier zondag moeten zijn, kregen we telkens te horen. Het was haast niet te geloven, dat de revolutie hier pas drie dagen oud was.

Tegen donker terugkerend kwamen wij eerst echt onder de indruk van het grote wegtrekkende leger. Alles wat aan deze kant van Antwerpen had gelegen, kwam met hutje en mudje de weg langs, min of meer onordelijke benden soldaten en eindeloze rijen voertuigen met veel gedaver over de keien. En daarachter in het duister telkens het blij geroep der bevolking. Aan de draadversperring gekomen, vonden wij nu het ijzeren hek wijd openstaan. België was weer van zijn ijzeren boeien vrij. Te Essen aan alle huizen weer de vlag.

Donderdag 14 november 1918 – avondeditie

De onderhandelingen te Spa.

Berlijn, 13 november. De vertegenwoordigers der Entente zijn te Spa aangekomen om daar met de Duitse afgevaardigden over de met de wapenstilstand samenhangende vraagstukken nader te onderhandelen.

Staatssecretaris von Hintse neemt, naar wij in tegenspraak van onjuiste gissingen constateren, geen deel aan deze besprekingen.